

การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนานวัตกรรม
เศรษฐกิจฐานรากระหว่างประเทศ *
Knowledge Exchange Among Entrepreneurs for
the Development of International Grassroots
Economic Innovation

ชุติมันต์ สะสง
Chutimun Sasong
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่
Faculty of Management Science, Chiang Mai Rajabhat University
Email: Chutimun_sas@g.cmru.ac.th

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นแบบผสมวิธี ระหว่างวิจัยเชิงปริมาณและวิจัยเชิงคุณภาพ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ 2) พัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ และ 3) สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ใช้ประชากรกลุ่มตัวอย่าง 1,000 คน เครื่องมือวิจัย ได้แก่ 1) แบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติพรรณนาและวิเคราะห์สมการโครงสร้าง SEM ด้วยโปรแกรม AMOS และ 2) แบบสัมภาษณ์ไม่มีโครงสร้าง วิเคราะห์ด้วยเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า ผู้ประกอบการได้จัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะอาชีพระดับสูง และทักษะการสื่อสารเพื่อติดต่อกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2) สร้างความ

* ได้รับบทความ: 11 กุมภาพันธ์ 2568; แก้ไขบทความ: 2 พฤษภาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 6 พฤษภาคม 2568

ร่วมมือทางธุรกิจกับภาคเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และ 3) ส่งเสริมเยาวชนให้มีทักษะด้านการค้า การลงทุน และการสร้างธุรกิจให้โดดเด่น ทั้งนี้ได้มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้แนวคิด เทคนิควิธีการดำเนินงาน เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชน ด้วยหลักสูตรการเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการทำการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และหลักสูตรฝึกภาษาด้วยบทสนทนาธุรกิจระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้ผู้ประกอบการได้มีทักษะและสมรรถนะในการดำเนินงานธุรกิจระหว่างประเทศเพิ่มขึ้น

นอกจากนี้ได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ และตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน สมาคมนักธุรกิจไทย-จีน กงสุลญี่ปุ่น และกงสุลอินเดีย เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงยังได้จัดกิจกรรมการฝึกอบรมแนวทางและรูปแบบการทำธุรกิจเพื่อส่งออกไปต่างประเทศให้กับเยาวชนและนักศึกษา เพื่อสร้างเยาวชนและนักศึกษาสู่การเป็นทูตการค้าต่างประเทศในอนาคตด้วย โดยโมเดลการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ที่ $\chi^2 = 45.603$, $\chi^2/df = 1.303$, $df = 35$, $p = .108$, $GFI = .997$, $CFI = .999$, $RMR = .007$, $RMSEA = .017$, $NFI = .998$

คำสำคัญ: การแลกเปลี่ยนเรียนรู้; นวัตกรรม; เศรษฐกิจฐานราก

Abstract

This research is a combination of quantitative and qualitative research, this study aims to: 1) develop strategic and operational plans for international trade and investment, 2) enhance the competencies of community entrepreneurs in conducting international business, and 3) establish networks for trade and investment cooperation both domestically and internationally. The study involved a sample group of 1,000 participants. Research instruments included 1) a questionnaire analyzed using descriptive statistics and Structural Equation Modeling (SEM) with AMOS software, and 2) unstructured interviews analyzed using content analysis.

The research findings indicate that entrepreneurs have developed strategic and operational plans for international trade and investment in three key areas: 1) enhancing entrepreneurs' professional skills and communication abilities to engage with domestic and international networks, 2) fostering business collaboration with both domestic and international networks, and 3) promoting youth development in trade, investment, and business creation. Knowledge exchange on operational concepts and techniques was conducted to strengthen the competencies of community entrepreneurs. This was facilitated through a preparatory curriculum for international trade and investment, as well as a business communication language training course. These initiatives are crucial in equipping entrepreneurs with the necessary skills and competencies for successful international business operations.

Additionally, the study established trade and investment cooperation networks involving domestic and international entrepreneurs, government representatives, private sector organizations, the Thai-Chinese Business Association, the Japanese Consulate, and the Indian Consulate. Training sessions on business strategies and export practices were also organized for youth and students, aiming to prepare them as future trade ambassadors. and the model showed the following empirical relationships: Chi-square = 45.603, Chi-square/df = 1.303, df = 35, p = .108, GFI = .997, CFI = .999, RMR = .007, RMSEA = .017, NFI = .998

Keywords: knowledge exchange; innovation; grassroots economy

1. บทนำ

การขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับ ประเทศให้เป็นประเทศรายได้สูงที่มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึง เป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจ ไทยในอนาคตโดยการส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขันสามารถพึ่งพาตนเองได้ซึ่งจะช่วยก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพ

และความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจน ความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ทุกคนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรม ผ่านการปรับโครงสร้างทางเศรษฐกิจและพฤติกรรม และด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน โดยการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร และการส่งเสริมวิสาหกิจชุมชนในการพึ่งพาตนเอง (หทัยชนก คະตะสมบุรณ์, 2563)

ปัจจุบันหลายประเทศได้มุ่งเน้นการดำเนินนโยบาย ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจในระดับฐานราก เพื่อให้ชุมชน มีรายได้เพิ่มขึ้นและหลุดพ้นจากความยากจน โดยอาจใช้รูปแบบวิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจเพื่อสังคม ซึ่งมีเป้าหมายในการสร้างผลกำไร หรือผลประโยชน์เพื่อสังคมโดยใช้รูปแบบการทำงานของธุรกิจเพื่อเชื่อมภาคธุรกิจ และภาคสังคมเข้าด้วยกัน ทั้งนี้การพัฒนาเศรษฐกิจในระดับฐานรากยังถือเป็นแนวทางที่สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนขององค์การสหประชาชาติที่กำหนดเป้าหมายสำคัญประการหนึ่ง คือ การมุ่งขจัดความยากจนทุกรูปแบบ (กาญจนา รอดแก้ว, ฤกษ์ศักดิ์ เสนานุช, และ รณรงค์ จันใด, 2564)

แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็นเศรษฐกิจฐานราก เป็นการดำเนินการที่สำคัญในการพัฒนาและยกระดับประเทศให้เป็นประเทศรายได้สูง มีการกระจายรายได้อย่างทั่วถึงนับเป็นการวางรากฐานที่มั่นคงให้กับเศรษฐกิจไทยในอนาคต โดยการส่งเสริมเศรษฐกิจระดับชุมชนท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพในการแข่งขัน สามารถพึ่งพาตนเองได้ ซึ่งจะช่วยก่อให้เกิดการยกระดับมาตรฐานการครองชีพและความเป็นอยู่ของประชาชนในชุมชนให้ดีขึ้นและนำไปสู่การแก้ไขปัญหาความยากจนความเหลื่อมล้ำ และความไม่เสมอภาคตามเป้าหมายการพัฒนาของยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม เพื่อให้ทุกคนได้รับผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างทั่วถึงและเป็นธรรมโดยการพัฒนาและส่งเสริมการสร้างมูลค่าสินค้าเกษตรเพื่อสร้างรายได้ให้เกษตรกร การส่งเสริมวิสาหกิจเริ่มต้นและวิสาหกิจชุมชนประกอบด้วย 2 แผนย่อย ได้แก่ การยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเข้มแข็งมากขึ้น (วุฒิสภา, 2561)

ทั้งนี้ การพัฒนาผู้ผลิตและผู้ประกอบการ การส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพ และการสร้างช่องทางการตลาดใหม่ ๆ ที่สอดคล้องกับพฤติกรรมที่เปลี่ยนแปลง ไปของผู้บริโภค อาทิ การตลาดออนไลน์ ถือเป็นองค์ประกอบสำคัญที่สนับสนุนการบรรลุเป้าหมายข้างต้นได้อย่างเป็นรูปธรรม โดยในช่วงที่ผ่านมาประเด็นท้าทายที่สำคัญ ได้แก่ การสร้างความ

หลากหลาย คุณค่า และอัตลักษณ์ของสินค้าและผลิตภัณฑ์ รวมถึงการพัฒนาช่องทางการค้าให้สามารถดึงดูดคนรุ่นใหม่และผู้บริโภคที่หลากหลาย

ผู้ประกอบการเปรียบเสมือนนวัตกรรม (Innovator) ซึ่งนวัตกรรมจะช่วยให้เกิดความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจต่อเมื่อผู้ประกอบการต้องเป็นผู้สร้างนวัตกรรมขึ้นมา แนวคิดเรื่องเกี่ยวกับนวัตกรรมในมุมมองด้านผู้ประกอบการ จึงถือว่าผู้ประกอบการเป็นผู้มีบทบาทและความสำคัญต่อกระบวนการพัฒนานวัตกรรม และนวัตกรรมก็มีบทบาททำให้การเป็นผู้ประกอบการประสบความสำเร็จด้วย ทั้ง 2 อย่างนี้จะมีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันในทางบวก (Zhao, Seibert, & Hills, 2005) ที่ผ่านมาผู้ประกอบการไทยมีความรู้ความสามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์สู่สากลได้ แต่ยังขาดการเชื่อมโยงเครือข่ายกับระดับนานาชาติในการส่งออกผลิตภัณฑ์เพื่อการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ ทำให้ประเทศไทยสูญเสียโอกาส และขาดรายได้ในการส่งออกสินค้าและบริการ ดังนั้น โครงการนี้จึงมีความประสงค์ที่จะทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุน เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการธุรกิจชุมชน และยกระดับธุรกิจการค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน รวมทั้งส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ระดับนานาชาติ ซึ่งเป็นการส่งเสริมผู้ประกอบการไทยให้มีเครือข่ายและสามารถส่งออกผลิตภัณฑ์ไปยังต่างประเทศ เกิดการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการกับต่างประเทศนำเม็ดเงินเข้าสู่ประเทศไทย และเกิดการสร้างงานสร้างอาชีพให้กับประชาชนต่อไป

โครงการวิจัยนี้จะทำให้ได้เครือข่ายความร่วมมือผู้ประกอบการของจังหวัดเชียงใหม่ ประเทศไทยกับประเทศจีน ญี่ปุ่น และอินเดีย ได้แผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศ ผู้ประกอบการได้เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันการค้าเนินธุรกิจระหว่างประเทศ และยกระดับธุรกิจการค้าผลิตภัณฑ์ชุมชน และส่งเสริมการตลาดผลิตภัณฑ์ชุมชนสู่ระดับนานาชาติ

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ
- 2.2 เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ
- 2.3 เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (mixed-methods research) ระหว่างการวิจัยเชิงคุณภาพ (qualitative research) ที่ใช้การสัมภาษณ์เชิงลึก เวทีเสวนากลุ่มย่อย และการวิจัยเชิงปริมาณ (quantitative research) ที่ใช้แนวทางการวิจัยเชิงสำรวจ (survey research) ใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน ตามวิธีการของคอมเลย์และลี (Comrey & Lee, 1992) การวิจัยนี้ได้พัฒนามาจากการรวบรวมข้อมูลบนพื้นฐานการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวกับแนวคิดการจัดการความรู้ แนวคิดการสร้างภาคีเครือข่าย และทฤษฎีการค้าระหว่างประเทศ ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย ได้แก่ 1) ผู้ประกอบการ 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) นวัตกรรม 4) สมรรถนะผู้ประกอบการ และ 5) เศรษฐกิจฐานราก ผู้วิจัยได้ศึกษาวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) เพื่อตรวจสอบความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) หรือโมเดลการวัด (measurement model) ของตัวแปรแฝง และการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของโมเดลความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ (causal relationship model) ตามสมมติฐานการวิจัย โดยการพัฒนากรอบแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง มีขั้นตอนดังนี้

ระยะที่ 1 ลงพื้นที่ พบปะผู้ประกอบการศึกษาบริบทการดำเนินงานโดยการเสวนากลุ่มผู้ประกอบการ เพื่อวิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจัดทำแผนยุทธศาสตร์/แผนปฏิบัติการดำเนินงาน และค้นหาประเด็นมาออกแบบเครื่องมือแนวทางการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการออกแบบสัมภาษณ์เจาะลึก (In-dept Interview) และจัดทำข้อตกลงความร่วมมือ และจัดพิธีลงนามข้อตกลงความร่วมมือระหว่าง ม.ราชภัฏเชียงใหม่ สมาคมส่งออกแห่งประเทศไทย สำนักงานพาณิชย์ หอการค้าจังหวัดเชียงใหม่ สมาพันธ์เอสเอ็มอีไทยภาคเหนือ เป็นต้น แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ด้วยการสนทนากลุ่ม

ระยะที่ 2 จัดเก็บข้อมูล สัมภาษณ์ การสนทนากลุ่ม ถอดองค์ความรู้การทำธุรกิจกับต่างประเทศพร้อมจัดทำเป็นฐานข้อมูล สร้างกระบวนการมีส่วนร่วม แลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างผู้ประกอบการและหน่วยงานภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ (ทักษะความรู้ด้านเอกสารนำเข้า-ส่งออก มาตรฐานสินค้าสากล ทักษะนวัตกรรม ทักษะสื่อ เทคโนโลยีสารสนเทศ เป็นต้น และฝึกสนทนาภาษาต่างประเทศจากคู่มือสื่อสารธุรกิจระหว่างประเทศ)

ระยะที่ 3 สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ

3.1 จัดเวทีจับคู่เจรจาธุรกิจระหว่างผู้ประกอบการไทยกับผู้ประกอบการต่างชาติ และพิธีลงนามข้อตกลงความร่วมมือการค้าการลงทุนระหว่างประเทศ

3.2 จัดกิจกรรม CMRU to be Inter-trade Ambassador” สร้างนักศึกษาและบุคลากรมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่สู่การเป็นทูตการค้าต่างประเทศ ผ่านการเรียนรู้ และฝึกประสบการณ์จริงร่วมกับผู้ประกอบการ เพื่อยกระดับและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ตลาดโลก

ระยะที่ 4 รวบรวมข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ สังเคราะห์ เขียนรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และถ่ายทอดผลงานวิจัยสู่ชุมชน รวมทั้งถ่ายทอดองค์ความรู้ด้วยการนำเสนอบทความวิชาการในเวทีวิชาการ หรือลงวารสารระดับชาติ/นานาชาติ

4. สรุปผลการวิจัย

4.1 ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากงานวิจัยต่อบัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ พบว่า มีการวางแผนดำเนินงานสร้างการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องและร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ ได้ 3 ประเด็น ได้แก่ 1) พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะอาชีพระดับสูงและทักษะการสื่อสารเพื่อติดต่อกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2) สร้างความร่วมมือทางธุรกิจกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และ 3) ส่งเสริมเยาวชนให้มีทักษะด้านการค้า การลงทุน และการสร้างธุรกิจให้โดดเด่น

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากงานวิจัยต่อบัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ พบว่า ได้มีการกำหนดกิจกรรมพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ โดยใช้หลักสูตรเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการทำการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และหลักสูตรฝึกภาษาด้วยบทสนทนาธุรกิจระหว่างประเทศ

INTERNATIONAL INVESTMENT TRADE

การค้า การลงทุนระหว่างประเทศ
International Trade

- การนำเข้าและส่งออกสินค้า
- การนำเข้าและส่งออกบริการ
- การนำเข้าและส่งออกเทคโนโลยี
- การนำเข้าและส่งออกข้อมูล
- การนำเข้าและส่งออกทรัพย์สินทางปัญญา
- การนำเข้าและส่งออกบริการทางการเงิน
- การนำเข้าและส่งออกบริการสุขภาพ
- การนำเข้าและส่งออกบริการการศึกษา
- การนำเข้าและส่งออกบริการวัฒนธรรม
- การนำเข้าและส่งออกบริการกีฬา
- การนำเข้าและส่งออกบริการบันเทิง
- การนำเข้าและส่งออกบริการอื่น ๆ

Contact Person: 042-564441 | More Information: www.rajabhatburiram.ac.th

การขายสู่ตลาดใหม่ ใหม่

หาความต้องการของผู้ซื้อ (Demand based)

แหล่งสินค้า/บริการ (Supply based) - การเข้าใจต้นทุนที่ซ่อนอยู่ (Hidden Cost)

International Business คือ?

การสร้างสัมพันธ์ที่ดี (Building relationship) - ไปเจอด้วยตัวเราเอง (Culture is not important despite globalization)

การค้าขายองหริวในตลาด (Globalization)

อัตราแลกเปลี่ยนเงิน (Exchange Rate) ภาษี (หลายต่อ) (Taxes)

ฉ้อโกง (Fraud)

Hidden Costs (ค่าใช้จ่ายที่ซ่อนอยู่)

ค่าเสียโอกาส (Opportunity Costs) ต้นทุน(เวลา)จม (Sunk Cost)

ภาษีสังคม (Social Taxes (taxes by cost))

INCOTERMS

EXW (Ex-Work) หรือ...คุณเป็นเจ้าของอย่างเดียว

FOB ส่งถึงท่าเรือ ณ

CFR ส่งถึงท่าเรือ รับผิดชอบขนส่งและประกันภัย

INCOTERM	EXW	FOB	CFR	DAF	DDP
Ex Works	Yes	No	No	No	No
Free on Board	No	Yes	No	No	No
Cost and Freight	No	Yes	Yes	No	No
Delivered at Frontier	No	No	Yes	Yes	No
Delivered Duty Paid	No	No	No	No	Yes

ภาพที่ 1. คู่มือฝึกอบรมเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการทำการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

INTERNATIONAL BUSINESS NEGOTIATION FOR SMART EXPORTER

การเจรจาธุรกิจระหว่างประเทศสำหรับผู้ส่งออก

บทสนทนาภาษาอังกฤษ

1. การทักทาย (Greeting)

ภาษาไทย	คำแปล
สวัสดี (เช้า/เย็น)	สวัสดี
Good morning, Good evening	สวัสดีตอนเช้า
Good afternoon, Good evening	สวัสดีตอนบ่าย
Good evening, Good night	สวัสดีตอนเย็น
Good night, Good bye	ราตรีสวัสดิ์

2. การถามและตอบประโยค "เป็นอย่างไรบ้าง/สบายดีไหม"

ประโยคคำถาม	ประโยคคำตอบ
How are you today? (สวัสดี ดีไหม)	1. Fine (ดี), OK (โอเค), All right (โอเค), Okay / OK (โอเค) - สบายดี, ดี
Are you OK? (ดีไหม)	2. Good (ดีมาก), Pretty good (โอเค), Pretty well (โอเค), I'm doing very well (ดีมาก) - สบายดี
How are you doing? (สวัสดี ดีไหม)	3. so so (พอๆ) - ปกติ, well (ดี) - สบายดี
How have you been? (สวัสดี ดีไหม)	4. Not so good (ไม่ดี), Not very well (ไม่ดี), Not great (ไม่ดี), Not too good (ไม่ดี)
How's everything? (สวัสดี ดีไหม)	5. Pretty bad (ไม่ดี), Terrible (แย่มาก), Not good (ไม่ดี), Sorry (ขอโทษ)

ตัวอย่างบทสนทนาภาษาอังกฤษในการทักทาย
A: Good morning, Mr.B. How are you? (สวัสดี เช้าค่ะ คุณ B ดีไหม)
B: สบายดีครับ

ประโยคสนทนาภาษาอังกฤษ มีใช้ประโยคดังนี้

ภาษาไทย	คำแปล
Can you give me a discount? (คุณสามารถให้ส่วนลดได้ไหม)	Can you make it better? (คุณสามารถทำให้มันดีขึ้นได้ไหม)
Can you make it better? (คุณสามารถทำให้มันดีขึ้นได้ไหม)	Can you give me a little more discount? (คุณสามารถให้ส่วนลดเพิ่มได้อีกไหม)
Can you give me a little more discount? (คุณสามารถให้ส่วนลดเพิ่มได้อีกไหม)	Could you lower the price a little bit? (คุณสามารถลดราคาได้ไหม)
Could you lower the price a little bit? (คุณสามารถลดราคาได้ไหม)	Could I have a... (ฉันขอ...ได้ไหม)
Could I have a... (ฉันขอ...ได้ไหม)	What can make a better price? (อะไรจะทำให้ราคาดีขึ้น)
What can make a better price? (อะไรจะทำให้ราคาดีขึ้น)	What is the best price? (ราคาที่ดีที่สุดคืออะไร)
What is the best price? (ราคาที่ดีที่สุดคืออะไร)	Is there any other discount? (มีส่วนลดอื่นอีกไหม)
Is there any other discount? (มีส่วนลดอื่นอีกไหม)	I can't give you more discount. (ฉันไม่สามารถให้ส่วนลดเพิ่มได้อีกแล้ว)
I can't give you more discount. (ฉันไม่สามารถให้ส่วนลดเพิ่มได้อีกแล้ว)	Can you give me a discount? (คุณสามารถให้ส่วนลดได้ไหม)

บทสนทนาภาษาจีน

1. การทักทาย (问候)

ภาษาจีน	ภาษาไทย
你好 (นวิ๋ ฮ่าว)	สวัสดี
早上好 (เซา ซาง ฮ่าว)	สวัสดีตอนเช้า
早安 (เจา ซัน)	"ทททททททท 早安 (เจา ซัน) และ 早 (เจา)
上午好 (เซา ฮู๋ ฮ่าว)	สวัสดีตอนบ่าย
晚上好 (เวิน ซาง ฮ่าว)	สวัสดีตอนเย็น
晚安 (เวิน ฮาน)	ราตรีสวัสดิ์

2. การถามและตอบประโยค "เป็นอย่างไรบ้าง/สบายดีไหม"

ประโยคคำถาม	ประโยคคำตอบ
你今天怎么样? (นวิ๋ จิน เซียน เจิน หมอ ฮ่าว)	1. 很好 (เซา เจิน ฮ่าว) สบายดีมาก
你好 (นวิ๋ ฮ่าว)	2. 好 (ฮ่าว) ดี
你怎么样? (นวิ๋ เจิน หมอ ฮ่าว)	3. 还好 (ฮ่าว ฮ่าว) ดี
最近怎么样? (เจิน เจิน เซียน ฮ่าว)	4. 还可以 (ฮ่าว เจอ ฮ่าว) พอได้
最近好点? (เจิน เจิน ฮ่าว มา)	5. 不太好 (พู่ โห่ ฮ่าว) ไม่ค่อยดี
你好吗? (นวิ๋ ฮ่าว มา)	6. 不舒服 (อู๋ ฮู๋) ไม่สบาย
你好吗? (นวิ๋ ฮ่าว มา)	7. 不好 (พู่ ฮ่าว) ไม่ดี

ภาพที่ 2. คู่มือฝึกอบรมบทสนทนาธุรกิจระหว่างประเทศ ภาษาไทย-อังกฤษ-จีน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพจากงานวิจัยตอบคำถามข้อที่ 3 เพื่อสร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ พบว่า เกิดการสร้างเครือข่ายระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ และตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน รวมถึงตัวแทนกงสุลจากหลายประเทศเข้าร่วมสร้างความสัมพันธ์และร่วมมือทางการค้า การลงทุน โดยในกิจกรรมดังกล่าว มีตัวแทนผู้บริหารมหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ สมาคมนักธุรกิจไทย-จีน กงสุลญี่ปุ่น และกงสุลอินเดีย เข้าร่วมกิจกรรม และเยี่ยมชมบูธผลิตภัณฑ์ของกลุ่มผู้ประกอบการ

นอกจากนี้ได้จัดกิจกรรมกับเยาวชนและนักศึกษา โดยมีการฝึกอบรมแนวทางและรูปแบบการทำธุรกิจเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ และประกวดแข่งขัน “CMRU to be Inter-trade Ambassador” เพื่อสร้างนักศึกษามหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่สู่การเป็นทูตการค้าต่างประเทศ ผ่านการเรียนรู้และฝึกประสบการณ์จริงด้วยการทำคอนเทนต์ Storytelling และแผนการตลาดขายผลิตภัณฑ์ร่วมกับผู้ประกอบการที่เข้าร่วมโครงการพลิกโฉมมหาวิทยาลัย (Reinventing University) เพื่อยกระดับและส่งเสริมผลิตภัณฑ์ท้องถิ่นสู่ตลาดโลก

4.2 ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิจัยในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 1,000 คน เพื่อวิเคราะห์ตัวแปรในการวิจัย ประกอบด้วย 1) ผู้ประกอบการ 2) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ 3) นวัตกรรม 4) สมรรถนะ และ 5) เศรษฐกิจฐานราก สรุปรายละเอียดดังนี้

4.2.1 ผู้ประกอบการ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อตัวแปรผู้ประกอบการ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.23 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .481) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายประเด็น ปรากฏว่า ประเด็นท่านมีความตื่นตัวทางอารมณ์อยู่ตลอดเวลา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.45) รองลงมาเป็นท่านมุ่งหวังกำไรและความสำเร็จอยู่เสมอ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.44) ท่านมีการเรียนรู้แทนการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.21) ท่านมีความเชี่ยวชาญ ชำนาญการเป็นผู้ประกอบการ อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.12) และท่านมีการโน้มน้าวใจด้วยการใช้วาจา อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.94) ตามลำดับ

4.2.2 การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อตัวแปรการพัฒนากลุ่มอาชีพ โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.38 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .491) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายประเด็นปรากฏว่า ประเด็นท่านมีการแลกเปลี่ยนแนวทางการสร้างความมั่นคงธุรกิจในรูปของการค้าระหว่างประเทศร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.50) รองลงมาท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้จะเติบโตเป็นวงจรเกื้อกูลที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของ

นวัตกรรมร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.49) ท่านมีการแลกเปลี่ยนทักษะและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.35) ท่านมีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34) ท่านมีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมผ่านการโต้ตอบ การปรับเปลี่ยนและความเห็นร่วมกัน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.22) ตามลำดับ

4.2.3 นวัตกรรม ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อตัวแปรนวัตกรรมโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.30 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .486) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายประเด็น ปรากฏว่า ประเด็นท่านนำนวัตกรรมกระบวนการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.65) ท่านนำนวัตกรรมการตลาดเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.43) ท่านนำนวัตกรรมการจัดการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.28) ท่านนำนวัตกรรมบริการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.21) และท่านนำนวัตกรรมไอทีเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.91) ตามลำดับ

4.2.4 สมรรถนะ ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อตัวแปรสมรรถนะโดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.23 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .453) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายประเด็น ปรากฏว่า ประเด็นท่านมีความตระหนักถึงโอกาส มีความรับผิดชอบ มีความหวัง มีความตั้งใจที่จะลงมือทำ ไม่ท้อถอย และมีความทะเยอทะยาน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.57) รองลงมาเป็นท่านมีความเฉลียวฉลาด คิดริเริ่มสร้างสรรค์แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.36) ท่านมีความสามารถทางการบริหารและทางเทคนิคของธุรกิจที่ประกอบการลงทุนเป็นอย่างดี อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.18) ท่านมีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศติดต่อระหว่างบุคคลทั้งวาจาและลายลักษณ์อักษร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.11) ท่านมีอารมณ์มั่นคง มีความเป็นมิตรเข้ากับคนได้ มีความรอบคอบ ใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น และมีความร่าเริง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 3.91) ตามลำดับ

4.2.5 เศรษฐกิจฐานราก ผลการวิจัย พบว่า กลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อตัวแปรเศรษฐกิจฐานราก โดยรวมอยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.33 ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน = .491) สำหรับผลการพิจารณาเป็นรายประเด็นปรากฏว่า ประเด็นชุมชนมีการพัฒนาด้านสังคม ผู้คนวัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน อยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.52) รองลงมาเป็นชุมชนมีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม อยู่ในระดับ

มาก (ค่าเฉลี่ย = 4.49) ชุมชนมีการผลิตพื้นฐาน การแปรรูป การบริการ การตลาด การผลิตอาหาร สำหรับคนในพื้นที่อย่างพอเพียง และชุมชนมีความสามารถในการพึ่งตนเอง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.34) เท่ากัน ชุมชนมีแนวทางการพัฒนาและการจัดการโดยชุมชนท้องถิ่นอย่างครบวงจร อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.19) และชุมชนมีการสร้างทุนและกองทุนที่เข้มแข็ง อยู่ในระดับมาก (ค่าเฉลี่ย = 4.13) ตามลำดับ

4.3 ตอนที่ 3 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบ (Factor Analysis)

ผลกระทบของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) การพัฒนานวัตกรรม เศรษฐกิจฐานรากระหว่างประเทศ ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้าง พบว่า ค่าสถิติแสดงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรผู้ประกอบการ (Entrepreneurial: Entre) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange of knowledge: ExKno) นวัตกรรม (Innovation: Inova) สมรรถนะ (Competence: Compe) และ เศรษฐกิจฐานราก (Grassroots Economy: GEcon) โดยผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อนวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) ผู้ประกอบการมีอิทธิพลต่อเศรษฐกิจฐานราก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) การแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีอิทธิพลต่อนวัตกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) นวัตกรรมมีอิทธิพลต่อสมรรถนะ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$) และสมรรถนะมีอิทธิพลทางตรงต่อเศรษฐกิจฐานราก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

5. อภิปรายผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่องการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนานวัตกรรมเศรษฐกิจฐานรากระหว่างประเทศ ส่งผลให้เกิดการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ของผู้ประกอบการเพื่อพัฒนานวัตกรรมเศรษฐกิจฐานรากระหว่างประเทศ ซึ่งได้ร่วมกันจัดทำแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติการด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ ใน 3 ประเด็น ได้แก่ 1) พัฒนาผู้ประกอบการให้มีทักษะอาชีพระดับสูง และทักษะการสื่อสารเพื่อติดต่อกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ 2) สร้างความร่วมมือทางธุรกิจกับภาคีเครือข่ายทั้งในประเทศและต่างประเทศ และ 3) ส่งเสริมเยาวชนให้มีทักษะด้านการค้า การลงทุน และการสร้างธุรกิจให้โดดเด่น ส่วนการพัฒนาสมรรถนะผู้ประกอบการธุรกิจชุมชนในการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ได้ใช้หลักสูตรเตรียมความพร้อมผู้ประกอบการทำการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ และหลักสูตรฝึกภาษาด้วยบทสนทนาธุรกิจระหว่างประเทศ สอดคล้อง

กับดวงพร พุทธวงศ์ (2561) ที่กล่าวว่าสมาชิกเครือข่ายต้องการได้รับการฝึกอบรมและการให้คำปรึกษาในระดับเข้มข้น และมีความคาดหวังให้ภาครัฐสนับสนุนการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการด้านเทคโนโลยีสมัยใหม่ และภาษาอังกฤษเพื่อธุรกิจ และแสวงหาช่องทางการตลาดต่างประเทศด้วยการแสวงหาผู้ร่วมทุนชาวต่างชาติเพื่อการขยายธุรกิจ และสอดคล้องกับวิมลณัฐ เกิดเจริญ, เบ็ญจวรรณ ลีเจริญ, และ เตือนใจ แสงทอง (2567) กล่าวว่าสมรรถนะเชิงนวัตกรรมส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการ ดังนั้นธุรกิจนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศ ควรส่งเสริมความรู้ด้านต่าง ๆ อย่างเพียงพอ มีข้อมูลเพียงพอในการดำเนินธุรกิจ มีทักษะในการบริหารความสัมพันธ์ มีทักษะในการนำเทคโนโลยีมาใช้ มีทักษะการใช้ภาษาต่างประเทศ มีความสามารถในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนจากภายนอก และมีประสบการณ์เกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจระหว่างประเทศ ทักษะคิดและแรงจูงใจควรให้ความสำคัญด้านคุณภาพของสินค้าและผลิตภัณฑ์และผลกำไรจากการประกอบธุรกิจ มีความกระตือรือร้นในการทำงานและพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และสร้างแรงจูงใจด้านการเงิน เช่น เงินรางวัล โบนัส สร้างแรงจูงใจที่มีใช้ตัวเงิน เช่น คำชมเชย เกียรติบัตร โล่รางวัล หรือบัตรกำนัลต่าง การยอมรับนับถือจากลูกค้าและบุคลากร และมีความรับผิดชอบในการประกอบกิจการ และสอดคล้องกับ Byrd & Turner (2001) ที่กล่าวว่าความได้เปรียบในการแข่งขันของธุรกิจอาจจะเป็นได้ในหลายมิติ เช่น การมีนวัตกรรม ตำแหน่งทางการตลาด การมีลูกค้าจำนวนมาก และเป็นการยากที่จะลอกเลียนแบบในตัวสินค้าหรือบริการ ผู้ประกอบการที่ดำเนินกิจการเป็นของตนเอง สามารถวิเคราะห์สิ่งแวดล้อมรวมไปถึงการระบุโอกาสทางธุรกิจภายใต้แนวความคิดสมัยใหม่ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและการคิดค้นนวัตกรรมใหม่ ๆ โดยเปลี่ยนโอกาสเหล่านั้นให้เป็นธุรกิจที่ประสบความสำเร็จได้ (Covin, Green, & Slevin, 2006) เพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันและการคงอยู่ขององค์การและธุรกิจอย่างมั่นคงยั่งยืนต่อไป

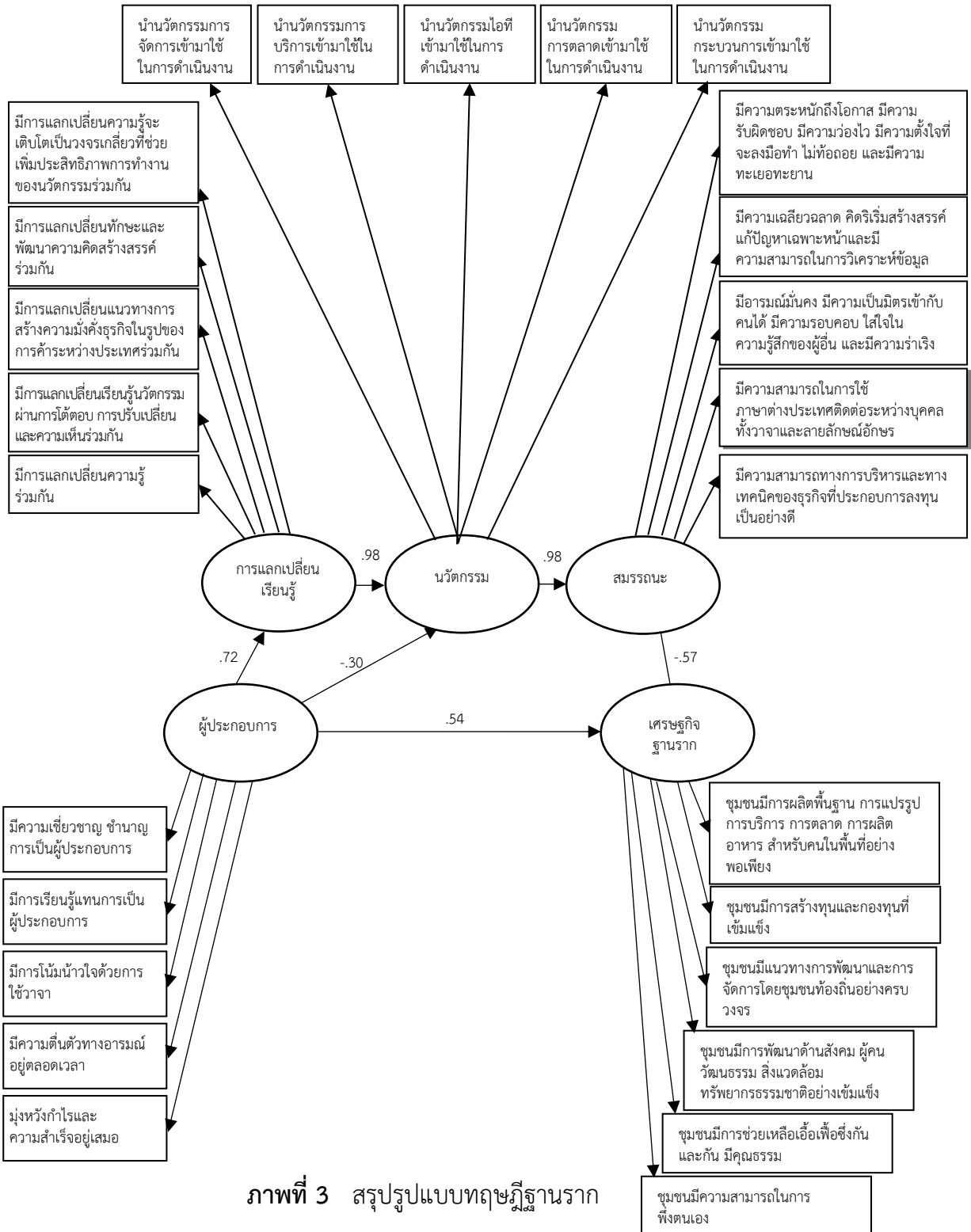
นอกจากนี้ได้สร้างเครือข่ายความร่วมมือด้านการค้า การลงทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ระหว่างผู้ประกอบการในประเทศและต่างประเทศ และตัวแทนภาครัฐ ภาคเอกชน สมาคมนักธุรกิจไทย-จีน กงสุลญี่ปุ่น และกงสุลอินเดีย เข้าร่วมกิจกรรม รวมถึงยังได้จัดกิจกรรมกับเยาวชนและนักศึกษา ในด้านการฝึกอบรมแนวทางและรูปแบบการทำธุรกิจเพื่อส่งออกไปต่างประเทศ เพื่อสร้างนักศึกษาและเยาวชนสู่การเป็นทูตการค้าต่างประเทศ

6. องค์กรความรู้จากการวิจัย

งานวิจัยนี้ได้องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดจากผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันและการวิเคราะห์โมเดลสมการโครงสร้างของการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Knowledge Sharing) การพัฒนานวัตกรรมเศรษฐกิจฐานรากระหว่างประเทศ พบว่าค่าสถิติความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์อยู่ในเกณฑ์ที่ยอมรับได้ทุกค่า ดังนี้ ค่าไคสแควร์ (χ^2) เท่ากับ 59.312 อัตราส่วนของไคสแควร์ กับ degree of freedom (χ^2/df) เท่ากับ 1.318 ค่าสถิติทดสอบ p-value เท่ากับ .075 ค่าสถิติวัดระดับความกลมกลืน goodness of fit index (GFI) เท่ากับ .995 ค่าสถิติ วัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ comparative fit index (CFI) เท่ากับ .999 ค่าสถิติวัดความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน root mean square residual (RMR) เท่ากับ .009 ค่าความคลาดเคลื่อนของตัวแบบในรูปของรากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ root mean square error of approximation (RMSEA) เท่ากับ .018 และดัชนีวัดความสอดคล้องเชิงสัมพัทธ์ normal fit index (NFI) เท่ากับ .997 ตามลำดับ งานวิจัยนี้จึงได้องค์ความรู้ใหม่ซึ่งเป็นทฤษฎีฐานรากที่เกิดจากงานวิจัยขึ้นมา นำเสนอดังภาพที่ 3

จากภาพที่ 3 สรุปรูปแบบทฤษฎีฐานรากที่ได้จากงานวิจัยนี้ได้ว่า ความสัมพันธ์ของ **ตัวแปรที่ 1** ผู้ประกอบการ (Entrepreneurial: Entre) ประกอบด้วย 1) มีความเชี่ยวชาญชำนาญการเป็นผู้ประกอบการ 2) มีการเรียนรู้แทนการเป็นผู้ประกอบการ 3) มีการโน้มน้าวใจด้วยการใช้วาจา 4) มีความตื่นตัวทางอารมณ์อยู่ตลอดเวลา และ 5) มุ่งหวังกำไรและความสำเร็จอยู่เสมอ **ตัวแปรที่ 2** การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ (Exchange of knowledge: ExKno) ประกอบด้วย 1) มีการแลกเปลี่ยนความรู้ร่วมกัน 2) มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้นวัตกรรมผ่านการได้ตอบการปรับเปลี่ยนและความเห็นร่วมกัน 3) มีการแลกเปลี่ยนแนวทางการสร้างความมั่งคั่งธุรกิจในรูปแบบการค้าระหว่างประเทศร่วมกัน 4) มีการแลกเปลี่ยนทักษะและพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ร่วมกัน และ 5) มีการแลกเปลี่ยนความรู้จะเติบโตเป็นวงจรเกลียวที่ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานของนวัตกรรมร่วมกัน **ตัวแปรที่ 3** นวัตกรรม (Innovation: Inova) ประกอบด้วย 1) การนำนวัตกรรมการจัดการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน 2) การนำนวัตกรรมบริการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน 3) นำนวัตกรรมไอทีเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน 4) นำนวัตกรรมการตลาดเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน และ 5) นำนวัตกรรมกระบวนการเข้ามาใช้ในการดำเนินงาน **ตัวแปรที่ 4** สมรรถนะ (Competence: Compe) ประกอบด้วย 1) มีความตระหนักถึงโอกาส มีความรับผิดชอบ มีความ

ภาพที่ 3 สรุปรูปแบบทฤษฎีฐานราก

ว่องไว มีความตั้งใจที่จะลงมือทำ ไม่ท้อถอย และมีความทะเยอทะยาน 2) มีความเฉลียวฉลาด คิดริเริ่มสร้างสรรค์แก้ปัญหาเฉพาะหน้าและมีความสามารถในการวิเคราะห์ข้อมูล 3) มีอารมณ์มั่นคง มีความเป็นมิตรเข้ากับคนได้ มีความรอบคอบ ใส่ใจในความรู้สึกของผู้อื่น และมีความร่าเริง 4) มีความสามารถในการใช้ภาษาต่างประเทศติดต่อระหว่างบุคคลทั้งวาจาและลายลักษณ์อักษร 5) มีความสามารถทางการบริหารและทางเทคนิคของธุรกิจที่ประกอบการลงทุนเป็นอย่างดี และ**ตัวแปรที่ 5** เศรษฐกิจฐานราก (Grassroots Economy: GEcon) ประกอบด้วย 1) ชุมชนมีความสามารถในการพึ่งตนเอง 2) ชุมชนมีการช่วยเหลือเอื้อเฟื้อซึ่งกันและกัน มีคุณธรรม 3) ชุมชนมีการพัฒนาด้านสังคม ผู้คน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม ทรัพยากรธรรมชาติอย่างเข้มแข็งและยั่งยืน 4) ชุมชนมีแนวทางการพัฒนาและการจัดการโดยชุมชนท้องถิ่นอย่างครบวงจร 5) ชุมชนมีการสร้างทุนและกองทุนที่เข้มแข็ง และ 6) ชุมชนมีการผลิตพื้นฐาน การแปรรูป การบริการ การตลาด การผลิตอาหาร สำหรับคนในพื้นที่อย่างพอเพียง

นอกจากนี้ จะเห็นได้ว่าการแลกเปลี่ยนเรียนรู้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อนวัตกรรมและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อเศรษฐกิจฐานราก และนวัตกรรมมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อสมรรถนะและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อเศรษฐกิจฐานราก มากที่สุด ที่ระดับ .98 เท่ากัน รองลงมาเป็นผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และมีอิทธิพลทางอ้อมต่อเศรษฐกิจฐานราก ที่ระดับ .72 ผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อเศรษฐกิจฐานราก ที่ระดับ .54 สมรรถนะมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อเศรษฐกิจฐานราก ที่ระดับ -.57 และผู้ประกอบการมีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อนวัตกรรมและมีอิทธิพลทางอ้อมต่อเศรษฐกิจฐานราก -.30 ตามลำดับ

7. ข้อเสนอแนะ

7.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรนำข้อมูลจากงานวิจัยนี้ไปประยุกต์ใช้กับแผนพัฒนาจังหวัดเชียงใหม่ ประเด็นการพัฒนา เรื่อง การยกระดับการค้าการลงทุนบน ฐานเศรษฐกิจสร้างสรรค์ (Creative Economy) นวัตกรรม (Innovation) และการพัฒนาอย่างยั่งยืน (SDGs) แผนงานย่อยที่ 1) พัฒนาสินค้าและผลิตภัณฑ์ด้วย เทคโนโลยีและนวัตกรรมเชิง สร้างสรรค์ 2) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน และ 3) ส่งเสริมการตลาดและเชื่อมโยงการค้าในระดับสากล

7.2 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

ควรนำเสนอผลงานวิจัยในเวทีสาธารณะ เผยแพร่ผลการวิจัยในวารสารวิชาการทั้งระดับชาติและนานาชาติ รวมถึงนำมาประยุกต์ใช้กับการจัดการเรียนการสอนในรายวิชาที่เกี่ยวข้อง

7.3 ข้อเสนอแนะเชิงพาณิชย์

ผู้ประกอบการควรดำเนินงานสานต่อกับผู้ประกอบการที่จับมือร่วมทำงานเป็นเครือข่ายกันต่อไป เพื่อขยายตลาดให้กว้างขวางยิ่งขึ้น

7.4 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

7.4.1 ควรศึกษาเกี่ยวกับการคุณลักษณะผู้ประกอบการ SMEs ที่ประสบความสำเร็จในการค้า การลงทุนต่างประเทศ

7.4.2 ควรศึกษาปัจจัยการตัดสินใจดำเนินงานด้านการค้า การลงทุนระหว่างประเทศ

เอกสารอ้างอิง

- กาญจนา รอดแก้ว, ภูษงค์ เสนานุช, และ ธรณรงค์ จันโต. (2564). การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับนโยบายการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. กรุงเทพฯ : สถาบันพระปกเกล้า, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- ดวงพร พุทธวงศ์. (2561). ความสำเร็จของการพัฒนาระบบเครือข่ายธุรกิจขนาดเล็กของผู้ประกอบการธุรกิจเสื้อผ้าแฟชั่น. วารสารวิชาการบริหารธุรกิจ, 7(ฉบับพิเศษ), 18-31.
- วิมลรัฐ เกิดเจริญ, เบ็ญจวรรณ ลีเจริญ, และ เตือนใจ แสงทอง. (2567). ปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จของผู้ประกอบการธุรกิจนำเข้าและส่งออกสินค้าระหว่างประเทศในยุคเศรษฐกิจดิจิทัล. สหวิทยาการและความยั่งยืนปริทรรศน์ไทย, 13(2), น. 274 – 287.
- วุฒิสภา. (2561). แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ (16) ประเด็นเศรษฐกิจฐานราก (พ.ศ. 2561 – 2580). สืบค้นจาก <https://www.senate.go.th/assets/portals/181/fileups/180/files/16-เศรษฐกิจฐานราก.pdf>
- หทัยชนก คะตะสมบุรณ์. (2563). การพัฒนาศักยภาพของชุมชนเพื่อสร้างเศรษฐกิจฐานรากอย่างยั่งยืน: กรณีศึกษาตำบลเนินศาลา อำเภอโกรกพระ จังหวัดนครสวรรค์. วารสารสันติศึกษาปริทรรศน์ มจร, 8(2), 474-488.

Byrd, T. A., & Turner, D. E. (2001). An exploratory examination of the relationship between flexible IT infrastructure and competitive advantage. *Journal of Information and Management*, 39, 64-89.

Comrey, A. L., & Lee, H. B. (1992). *A first Course in Factor Analysis*. Hillsdale, New Jersey: Erlbaum.

Covin, J. G., Green, K. M., & Slevin, D. P. (2006). Strategic Process Effects on the Entrepreneurial Orientation–Sales Growth Rate Relationship. Retrieved from <https://journals.sagepub.com/doi/10.1111/j.1540-6520.2006.00110.x>

Zhao, H., Seibert, S. E., & Hills, G. E. (2005). The mediating role of self-efficacy in the development of entrepreneurial intentions. *Journal of Applied Psychology*, 90(6), 1265–1272.